

CHỮ TÂM HAY CHỮ TÀI?

“Người tốt thì lấy ra cái tốt từ kho tàng tốt của lòng mình.” (Lc 6,45)

Suy niệm: Người tốt là người từ tâm. Tâm tốt được gọi là từ tâm, là kho tàng tốt để lúc nào cũng sẵn sàng phát ra những lời nói, hành vi tốt cho người cho đời. Người từ tâm nghĩ đến gánh nặng của người lân cận hơn của mình, suy nghĩ và hành động cho người khác hơn cho mình. Một người vừa có tâm vừa có tài - được gọi là hiền tài - thì còn gì tốt bằng! Chúa Giê-su muốn ta quan tâm, đi vào nội tâm của mình, được Ngài coi như kho tàng – có thể chất chứa bao điều tốt hay tràn ngập bao ý tưởng xấu xa – từ đó phát xuất ra bao lời nói, hành vi tốt hay xấu, quảng đại hay ích kỷ, vì Chúa hay vì mình. Người Ki-tô hữu chúng tỏ mình là người tốt thực sự khi biết hành động cho lẽ phải bằng một lương tâm đúng đắn và khách quan. Người tài có thể mang mặt nạ diễn tuồng hay, nhưng không bao giờ được nhìn nhận là người tốt nếu người ấy tri hành không hợp nhất.

Mời Bạn: Thi hào Nguyễn Du nhận thức rõ cái ‘thiện căn’ đó khi nói “chữ tâm kia mới bằng ba chữ tài.” Bạn nghĩ sao bao người chung quanh ta cứ muốn chứng tỏ mình có tài mà không trau dồi tâm đức? Điều đó đang gây ra bao hệ lụy đáng tiếc cho xã hội.

Sống Lời Chúa: “Lòng có đầy, miệng mới nói ra.” Vì thế, ta nên cẩn trọng trong lời nói, trong các xét đoán của mình để người khác thấy được lòng ta chứa đựng điều tốt lành.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa đưa con đi tận vào tâm hồn mình, để Chúa thanh lọc những tâm tư xấu xa, lấp đầy bằng tâm tình đạo đức. Xin cho con biết quan tâm đến kho tàng lòng mình, sống chân thực với Chúa và chân thành với mọi người. Amen.*